

Resumé

Pavol Hammel

Mali sme šťastie žobrácke,
v tanieri samí blen.
Smútok, čo prišiel po láske
netrval ani deň.

Spomienka blúdi ustatá
od mojich k tvojim dverám.
A čisté slnko po stratách
už iným lakťom meriam.

Už starý smútok útočí
a do myšlienok vráža klin.
Už starý smútok útočí
a vlečie sa jak tiene z kín.

Ja bledý jako nočný múr
do noci sám tu trčím.
Zázrak sa kdesi rozplynul,
za golier prudko prší.

Celú noc chodím po meste,
počúvam dážď a vietor.
Dvanásť krát bije námestie,
náhle je prázdne leto.

Už starý smútok útočí
a do myšlienok vráža klin.
Už starý smútok útočí
a vlečie sa jak tiene z kín.

Ja bledý jako nočný múr
do noci sám tu trčím.
Zázrak sa kdesi rozplynul,
za golier prudko prší.